

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії Руцький Сергій Васильович, 1973 року народження, громадянин України, освіта вища: у 1995 році закінчив Державний заклад «Одеська державна академія холоду», здобув кваліфікацію спеціаліста за спеціальністю «Кріогенна техніка», у 2001 році закінчив Державний заклад «Одеський державний економічний університет», здобув кваліфікацію магістра за спеціальністю «Економіка підприємства», виконав акредитовану освітньо-наукову програму 05 Соціальні та поведінкові науки.

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом ректора Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» Міністерства освіти і науки України, м. Одеса, від «11» грудня 2025 р. № 275-нд у складі:

Голови разової

спеціалізованої вченої ради – Наталі Гедікової, д. політ. н., професора, професора кафедри політичних наук і права Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Рецензентів –

Інні Пронози, к. політ. н., доцента, доцента кафедри політичних наук і права Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Офіційних опонентів –

Лілії Яковлевої, д. політ. н., професора, професора кафедри соціології НУ «Одеська юридична академія»,

Олексія Третяка, д. політ. н., професора, завідувача кафедри політології, соціології та філософії Державного університету «Київський авіаційний інститут», МОН України,

Алевтіни Пехник, к. політ. н., доцента, завідувача кафедрою журналістики, реклами та медіакомунікацій НУ «Одеський національний університет імені І. І. Мечникова»

на засіданні «06» лютого 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» Сергію Руцькому на підставі публічного захисту дисертації «Інформаційне протиборство в сучасному світовому політичному процесі в умовах цифрової реальності» за спеціальністю 052 Політологія.

Дисертацію виконано в Державному закладі «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Міністерство освіти і науки України, м. Одеса.

Науковий керівник Світлана Наумкіна, д. політ. н., професор, завідувач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», дійсний член Української академії політичних наук України.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, що містить нові науково-обґрунтовані результати проведених здобувачем досліджень, а саме: вперше здійснено комплексний аналіз інформаційного протиборства в сучасному світовому політичному процесі в умовах цифрової реальності, що охоплює трансформаційні процеси в цифровому просторі, зміни у формах політичної комунікації та зростання латентних проявів політичної агресії в інформаційному середовищі; дослідження системно розглядає взаємодію цих факторів та їхній вплив на характер, методи та інтенсивність політичного протистояння; запропоновано концептуальну модель інформаційного протиборства в сучасному світовому політичному процесі в умовах цифрової реальності, яка інтегрує аналіз трансформаційних процесів цифрового простору (зокрема, поширення цифрової пропаганди, кіберконфліктів) з дослідженням еволюції політичної комунікації та зростанням гібридних форм політичної агресії. Модель вирізняється системним підходом до вивчення взаємодії технологічних, політичних та соціокультурних детермінант інформаційного протистояння; ідентифіковано та класифіковано новітні форми конфронтаційної поведінки суб'єктів політичного процесу в цифровому інформаційному просторі, що виходять за межі традиційних методів інформаційного впливу; виокремлено специфічні цифрові інструменти та стратегії, що використовуються для публічного підтвердження власної позиції (включаючи технології автоматизованого поширення наративів) та дискредитації опонентів (наприклад, використання deepfake-технологій, скоординованих кампаній дезінформації в соціальних мережах); розроблено теоретико-методологічні засади для розмежування понять «інформаційне протиборство» та «інформаційна війна» в контексті цифрової реальності, що базуються на якісних критеріях інтенсивності впливу, характеру цілей (від політичної конкуренції до повного соціокультурного та політичного домінування) та ступеня використання цифрових технологій як основних засобів ведення конфлікту. Уточнено роль та значення цифрової пропаганди як ключового інструменту сучасного інформаційного протиборства, розкрито її

характерні ознаки в цифровому середовищі, такі як автоматизація, масштабованість та анонімність, а також поєднання технологій з креативністю операторів для швидкого створення та поширення пропагандистського контенту; вплив інформатизації та діяльності в інформаційному просторі на ефективність інформаційних ефектів, підкреслено залежність політичної влади від здатності здійснювати інформаційне протистояння у зовнішній та внутрішній політиці в умовах швидкого поширення інформації та охоплення великих мас людей; розуміння інформаційного аспекту загроз у сучасному політичному процесі, зокрема, шляхом аналізу конкретних прикладів кіберконфліктів на території європейських країн (згідно з публікацією автора), що ілюструють нові форми та методи інформаційного протиборства в цифровій реальності. Удосконалено розуміння загроз у сучасному політичному процесі, пов'язаних з інформаційним аспектом, зокрема, ризиків ескалації конфліктів, дестабілізації політичних систем та маніпулювання суспільною свідомістю за допомогою цифрових технологій; запропоновано авторське бачення феномену інформаційного протиборства в умовах цифрової реальності, яке враховує як теоретичні аспекти проблеми, так і практичні прояви конфронтаційної взаємодії суб'єктів політики в інформаційному просторі, що відображено у наукових публікаціях автора; удосконалено аналіз конфронтаційної взаємодії суб'єктів політики в інформаційному просторі шляхом дослідження конкретних механізмів та інструментів, які використовуються для публічного підтвердження власної позиції та дискредитації опонентів в умовах цифрової комунікації (що частково відображено у згадці про відповідну наукову публікацію автора). Отримані результати мають істотне значення для галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки».

Здобувач має 7 одноосібних публікацій за темою дисертації. Із них: 3 – у фахових наукових виданнях України, 4 – апробаційного характеру. Вимоги пунктів 8, 9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії) дотримано.

1. Руцький С. (2023) Конфронтація взаємодії суб'єктів політики в інформаційному просторі. *Науковий журнал «Політикус»*. №5. С. 82-86. URL: http://politicus.od.ua/5_2023/12.pdf
2. Руцький С. (2024) Цифрова пропаганда в аспекті сучасного інформаційного протиборства. *Вісник Львівського університету*. Серія філос.-політолог. студії. Випуск 55. С. 437–443. URL: http://fps-visnyk.lnu.lviv.ua/archive/55_2024/53.pdf
3. Руцький С. (2025) Медіаграмотність, як фактор розповсюдження політичної інформації. *Науковий журнал «Політикус»*. №1. С. 94-100.

У дискусії взяли участь голова і члени разової спеціалізованої вченої ради:

1. Н. П. Гедікова, доктор політичних наук, професор, Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», професор кафедри політичних наук і права – голова ради.

Зауважень немає.

2. Л. І. Яковлева, доктор політичних наук, професор, професор кафедри соціології НУ «Одеська юридична академія» – офіційний опонент.

Зауважень немає.

3. О. А. Третяк, доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політології, соціології та філософії Державного університету «Київський авіаційний інститут», МОН України – офіційний опонент.

Зауважень немає.

4. А. В. Пехник, кандидат політичних наук, доцент, завідувач кафедрою журналістики, реклами та медіакомунікацій НУ «Одеський національний університет імені І.І.Мечникова» – офіційний опонент.

Зауважень немає.

5. І. І. Проноза, кандидат політичних наук, доцент, Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», доцент кафедри політичних наук і права – рецензент.

Зауважень немає.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 (п'ять) членів ради,

«Проти» 0 (нуль) членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування спеціалізована вчена рада присуджує Сергію Руцькому ступінь доктора філософії з галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» зі спеціальності 052 Політологія.

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої
вченої ради

Наталя ГЕДІКОВА

Відповідальна особа

Ірина КНЯЖЕВА

